

НАШЕ

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

Газета виходить
з липня 1967 року
щотижня

№ 35 (677)

Субота, 30 серпня 1980 року

Ціна 2 коп.

ДАВ СЛОВО—ДОТРИМАЙ ЙОГО, ВЗЯВ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ—ВИКОНАЙ!

П'ятирічку завершено!

Готуючись до наступного з'їзду партії, трудівники Дрогобицького УВП підвищили свою політичну і трудову активність. Вони докладають максимум зусиль, щоб успішно виконати і перевиконати виробничі завдання і соцзобов'язання завершального року.

22 серпня ц. р. колектив підприємства виконав планове завдання і соціалістичні зобов'язання десятої п'ятирічки по всіх техніко-економічних показниках.

А. ГОПСЬКИЙ,
директор Дрогобицького УВП.

ЗА СІМ РІЧНИХ НОРМ

Настилальницю тканин Антоніну Данилівну Пістуну знають на Сумському УВП як передову робітницю. Особисте завдання десятої п'ятирічки вона виконала ще весною 1979 року, а тепер, у відповідь на заклик лівів'ян широко розгорнути передз'їздовське соціалістичне змагання, вирішила домогтися нових трудових успіхів.

На честь XXVI з'їзду КПРС А. Д. Пістуну взяла підвищене соціалістичне зобов'язання: за десяту п'ятирічку виконати сім річних виробничих норм.

За прикладом А. Д. Пістуні вагомі трудові дарунки готують наступному форуму комуністів і швачки-мотористки Н. І. Литовка, Н. А. Євенок, А. І. Тарабарова, А. Г. Головань, С. Н. Бардакова та інші. З початку десятої п'ятирічки вони вирішили виконати по шість виробничих річних

завдань.

Свої зобов'язання сумлінні трудівниці підкріплюють щоденно ударною працею. Змінні норми виробітку, наприклад, вони систематично виконують щонайменше на 150 процентів при високій якості продукції.

Передз'їздовське соціалістичне змагання з кожним днем набирає все ширшого розмаху в колективі. Оперативний контроль за ходом виконання підвищених соціалістичних зобов'язань здійснює «Штаб ударного трудового тижня».

Результати трудового суперництва, занесені на «Екран соціалістичного змагання», одразу стають відомі виробничим колективам, всім робітникам.

За чотири тижні ударної трудової вахти випущено надпланової продукції на 900 карбованців і заощаджено 32 метри тканин.

Л. МОСТОВА,
інженер-нормувальник.

Самовіддано, по-ударному трудиться на передз'їздовській вахті швачка-мотористка Дніпропетровського УВП Карасова Катерина Тимофіївна. Виконання норм виробітку за зміну вона довела в ці дні до 130 процентів.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

І вересня розпочинається наступний ударний трудовий тиждень, присвячений V з'їзду РСДРП.

Мартинів Василь Степанович працює на Комунарському УВП в цеху гальванопокриття спинок металевих ліжок.

За роки десятої п'ятирічки він неодноразово виходив переможцем соціалістичного змагання, а тепер, ставши на трудову вахту на честь XXVI з'їзду КПРС і XXVI з'їзду Компартії України, щодня виконує змінні норми виробітку на 132 проценти.

ДОДАТКОВА ПРОДУКЦІЯ

Минуло чотири тижні передз'їздовської трудової вахти. За цей час колектив підприємства випустив додатково меблів понад завдання на 1 тисячу карбованців і заощадив електроенергії та умовного палива на 100 карбованців.

Цих показників досягнуто за рахунок кращої організації праці, активізації трудового суперництва. Так, колектив бригади по набору шпону, різальник і шліфувальник скла Федоров Михайло Михайлович, верстатник Грек Анатолій Тимофійович та багато інших підвищили виконання денних норм виробітку на 2 проценти. Тепер середнє виконання їх змінних завдань становить 135—132 проценти.

М. ГЕРАСИМОВ,
заст. директора Миколаївського УВП з виховної роботи.

ТРУДОВІ РУБЕЖІ ТОВАРИСТВА

Величезне політичне і трудове піднесення викликали серед робітників, інженерно-технічних працівників і службовців підприємств Українського товариства глухих рішення червеневого (1980 р.) Пленуму ЦК КПРС про скликання XXVI з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу і постанова ЦК КПРС «Про соціалістичне змагання за підгун зустрів XXVI з'їзду КПРС».

Підтримавши почин трудівників Львівського швейного підприємства «Силует», всі УВП і виробничі об'єднання Товариства на честь XXVI з'їзду КПРС взяли підвищені соціалістичні зобов'язання. Розглянувши їх, президія Центрального правління УТОГ і Республіканського комітету профспілки робітників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств затвердили на 1980 рік нові підвищені трудові рубежі Товариства:

- десяту п'ятирічку по випуску валової продукції завершити до 10 вересня;
- річний план по випуску і реалізації готової продукції виконати до 23 грудня;
- понад взятє на початку нинішнього року зобов'язання, випустити і реалізувати додаткової продукції на 1 мільйон 17 тисяч карбованців;
- одержати на 200 тисяч карбованців надпланового прибутку більше, ніж передбачалося раніше;
- до кінця року підвищити продуктивність праці на 0,7 процента проти попереднього зобов'язання;
- додатково заощадити 1 тисячу кіловат-годин електроенергії та 230 тонн умовного палива.

ПО РІДНІЙ КРАЇНІ

БУДІВЕЛЬНЕ ПРИСКОРЕННЯ

Шахтарськ (Донецька область). Наближається до фінішу Всесоюзна ударна будова — шахта «Ждановська — Капітальна». На 450-метровій глибині почато монтаж першого механізованого комплексу для видобування вугілля. Ставши на ударну вахту на честь XXVI з'їзду КПРС, будівельники вирішили перше паливо видати до 7 листопада. Це потужне підприємство споруджується з випередженням графіка на цілий рік.

ЛЕНІНГРАДСЬКИЙ ТУРБОГЕНЕРАТОР

Ленінград. Найвищу оцінку дістав турбогенератор потужністю мільйон кіловат, який працюватиме в блоці з ядерним реактором на Південно-Українській АЕС. Міжвідомча комісія рекомендувала присвоїти машині, виготовленій в об'єднанні «Електросила», державний Знак якості. Високий технічний рівень продукції добувникам «Електросили» їх суміжники — металурги об'єднання «Ижорський завод». Серійний випуск високоекономіч-

них машин планується освоїти, допомогли забезпечити машиною наступний п'ятиріччя.

П'ЯТИРІЧКА ЛЕЙДИ ПЕЙПС

Вільянді (Естонська РСР). Завершила виконання п'ятирічного завдання знатний майстер машинного доіння, Герой Соціалістичної Праці Лейда Пейпс. Був би потрібен велико-ваговий состав, щоб з ферми «Пярі» опорно-показового радгоспу «Вільянді», де вона працює, перевезти на переробку всю продукцію, одержану дояркою в десятій п'ятирічці. 2335 тонн першосортного молока — такий результат її праці. Ставши на ударну вахту на честь XXVI з'їзду КПРС, вона вирішила від своєї групи тварин одержати до кінця року ще не менш як 215 тонн молока.

«ТУР» ШУКАЄ ДЕФЕКТ

Єреван. Безпомилково визначити дефекти кристалів кремнію і германію в напівпровідниках допоможе установка «Тур-1», розроблена вченими Єреванського державного університету.

(ТАРС—РАТАУ).

ЗАВТРА—ДЕНЬ ШАХТАРЯ ТЕПЛО І СВІТЛО ЛЮДЯМ

Володимир Ілліч Ленін назвав вугілля «справжнім хлібом промисловості», поставивши в один ряд ці два найголовніших продукти, з яких починається могутність країни, добробут народу.

Шахтарі самовіддано видобувають Батьківщині «тепло і світло». Правовласники соціалістичного змагання вугільної промисловості, новаторів і рекордменів галузі часто називають «шахтарською гвардією». В цьому — найвища повага до людей важкої і славної професії, які щоденно дають на-гора сонячний камінь.

Кожна десята тонна вугілля, що видобувається на Україні, надходить з Донецька. Гірники об'єднання «Донецьквугілля», до якого входять усі шахти міста, беруть активну участь у соціалістичному змаганні за успішне виконання завдань десятої п'ятирічки, продовжують славні традиції ударників перших п'ятирічок.

Конкретні завдання висунуто перед шахтарями у постанові Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу «Про соціалістичне змагання за підгун зустрів XXVI з'їзду КПРС».

Нині трудові колективи Донецької зосереджують увагу на підвищенні ефективності виробництва, якості роботи, зро-

станні продуктивності праці.

З початку 1980 року шахтарі відправили на-гора 590 тисяч тонн вугілля додатково до плану.

Перед у соціалістичному змаганні ведуть колективи шахти імені Засядька, шахти імені газети «Соціалістический Донбасс» та шахти «Бутовка-Донецька».

В успіху цих виробничих колективів є частка праці і членів нашого Товариства.

День шахтаря — професійне свято для столітньої шахти 4/21 Віктора Трохимовича Ермакова, токаря заводу імені Ленінського комсомолу Володимира Дмитровича Збурпоки, ковала шахти 17/18 імені Робітничо-Селянської Червоної Армії у місті Добропіль Віталія Івановича Хоменка, слюсаря Горлівської шахти «Кочегарка» Олега Костянтиновича Богдаліна, слюсаря Горлівського машинобудівного заводу імені Кірова Сергія Андрійовича Михайлона та багатьох інших товаришів.

По праці у нашому суспільстві й шана. То ж, вітаючи зі святом шахтарську гвардію республіки, ми дякуємо всім трудівникам вугільного цеху за доблесну, звитяжну працю.

М. КАЛИНИЧЕНКО,
голова Донецького облвідділу УТОГ.

Вінницькому ордена Трудового Червоного Прапора заводу тракторних агрегатів імені XXV з'їзду КПРС виповнилося нині 100 років. На стендах, біля адміністративного корпусу, відтворено у фотознімках і малюнках, діаграмах і цифрах історію найкрупнішого у Вінниці підприємства: від двох смішних маленьких будиночків, в яких і розміщувався раніше «Чавуноробний завод» об'єднання «Молот» Російської імперії і до нинішніх багатопроцесних цехів, оснащених автоматичними та напівавтоматичними лініями, новітніми верстатами і механізмами. Але стени не йдуть у порівняння з самим заводом, що розкинувся біля залізничного вокзалу на багатьох гектарах.

Продукція його мирна і найнеобхідніша — підронасози, прилади для тракторів і сільськогосподарських машин, і потрібна вона не тільки в Радянському Союзі, але йде і в країни соціалістичної співдружності, де добре знають марку нашого заводу і високо цінують її.

Невіддільна від історії заводу і його ювілей історія та ювілей найкрупнішої в області компактної групи глухих, хоча за віком вона набагато молодша — їй виповнилося 25 років. Як завод розпочинався з пари непоказних на вигляд будиночків, так і група народжувалася з двох-трьох глухонімих, а нині її склад коливається від 50 до 60 чоловік. І що цікаво, то це якраз 10 чоловік і є тим, що змінюються, а основний склад 50 чоловік, — це її ядро, її люди, перевірені заводом і вірні йому, його золотий фонд.

Ливарник А. К. Дахновський із заводу і на пенсію по старості пішов, фрезерувальник С. М. Бод-

ник і його дружина, токар Є. П. Бодник на заводі з 1963 року.

Та й кого не візьмеш — слюсаря Лису Л. Т. і її чоловіка, теж слюсара, Лисого І. В., токаря І. Д. Щербаського, або слюсара М. Є. Мартінова — у всіх стаж, що називається почесний, 15—20 років, а в деяких ще більший.

Недаремно на урочистих зборах, присвячених 100-річчю заводу і врученню йому ордена Трудового Червоного Прапора, разом з найстарішими робітниками заводу, передовиками виробництва одержали нагороди і глухі трудівники. Токар Д. Д. Крикливий нагороджений значком «Відмінник соціалістичного змагання Міністерства тракторного і сільськогосподарського машинобудування

ше і краще. Ось недавно, завітавши на завод, я із задоволенням побачив у списку премійованих за впровадження раціоналізаторських пропозицій і прізвище Д. Д. Крикливого. Річний ефект від його пропозиції становить близько півтори тисячі карбованців. Рационалізації, і досить цінні, є і на рахунок налагодження обладнання А. Н. Пилипенка, токаря А. І. Сисоєва та інших робітників групи.

Характерно, що старі, кадрові робітники живуть не однією лише роботою. Формувальник І. В. Рильський прожив довге життя в спорті, був лижником, капітаном футбольної команди УТОГ, і не хоче здаватися віку — активно займається городошним спортом. У минулому році у складі коман-

зерувальник І. В. Золотухін з Тули, В. Н. Коновалов з підмосковного Раменського, а Людмила Крокус, наприклад, мешкає в м. Жмеринці і щоранку приїздить на завод за 40 кілометрів. Нелегко, зрозуміло, але іншої роботи вона не шукає.

Пам'ятаю, ніби вчора, як приїшов до облівділу УТОГ випускник спецшколи-інтернату В. Блажко, невисокий, але кремезний хлопець, і одразу заявив, що хоче на ВАЗ, як за старою звичкою називають у нас завод. Важкувато нам було, на завод тоді прийшла велика група випускників МПТУ, не вистачало місць в гуртожитках, але Блажка на завод ми все-таки влаштували. І не помилились

У Червоному кутку — соціалістичні зобов'язання групи, стенод передовиків виробництва і стенод виконання глухими робітниками виробничих завдань. Група змагається з компактною групою Кіровоградського заводу тракторних агрегатів і в планах її роботи та комісії заводу профспілки по роботі серед глухих є пункт про взаємну перевірку виконання умов змагання. Цей досвід корисно було б запозичити й іншим групам на державних заводах, адже змагання тоді діє, коли воно живе і діє, а не існує лише на папері для звітів.

Тепер на заводі широко розгорнулось змагання за гідну зустріч XXVI з'їзду КПРС і XXVI з'їзду Компартії України і, звичайно, в ньому активну участь беруть і члени УТОГ. Ряд нечуючих робітників вже виконали свої особисті плани на десять п'ятирічку або близькі до їх завершення, і на честь наступних партійних з'їздів взяли нові підвищені зобов'язання. У тому, що вони будуть виконані, сумніватися не доводиться.

Рішення XXVI з'їзду КПРС, у втіленні яких у життя є частка праці їх групи, принесли їм ясно відчутні блага — підвищення зарплати, пенсії по інвалідності. В поточному п'ятиріччю завод побудував новий гуртожиток, а налагодив обладнання, орденоносець А. Пилипенко зі своєю сім'єю переїхав у трикімнатну квартиру.

Щороку на краще змінюються і умови праці в цехах, і члени групи знають, що все це залежить від них, від їх ставлення до роботи. Тому і ювілей їх — ювілей трудовий, він ніби перепочинок перед новим кидком — в нові трудові будні і до нових трудових перемог.

М. НИРОВ.

З КОЛЕКТИВОМ ЗРОСТАЮТЬ

СРСР», токар І. Д. Щербаський — іменним годинником, грамоти і премії одержали слюсар С. В. Нелегач та інші члени групи.

Було за що. Той же токар І. Д. Щербаський — учень глухого токаря-универсала Д. Д. Крикливого, який прийшов на завод 1958 року після закінчення Крюківського МПТУ, і Щербаський не один його учень. А нині Щербаський навчив професії токаря багатьох глухих робітників. Серед нечуючих заводу широко розгорнувся рух наставництва, старші товариші охоче передають молодим свої професійний і життєвий досвід.

Багато в групі і раціоналізаторів, тих, хто не просто працює, а думає, як виконати роботу швид-

ди чуючих брав участь у різних змаганнях і виконав норматив майстра спорту СРСР з городків. Д. Д. Крикливий свого часу брав участь у першості УРСР та у всесоюзних змаганнях з легкої атлетики, був рекордсменом України. На республіканських змаганнях з легкої атлетики, що недавно проходили у Вінниці, він вийшов на старт спортивної ходьби на 10 кілометрів. У цих змаганнях він поступився місцем лише полтавчанину М. Бабанському, але істинному спортсмену важлива не одна лише перемога, а й участь, можливість помірятися силами.

Крім ветеранів є в групі й інші робітники, стаж роботи яких поки що невеликий, але вони стали на заводі своїми серед своїх: фре-

в хлопцеві, багато років уже працює він лакувальником, одружився, став самостійною людиною, любить завод.

Слід сказати, що групі глухих на заводі, так би мовити, повезло. Начальник відділу кадрів підприємства Я. Гетьман завжди глибоко цікавиться справами групи, бере участь у всіх зборах членів УТОГ. І група багато в чому зобов'язана йому своїм зростанням і авторитетом. За його прямою участю на заводі виділено приміщення для червоного кутка і необхідне обладнання для нього. Хай кімната невелика, але в членів Товариства є місце, де вони можуть зібратися, поговорити про свої справи, є постійне робоче місце в інструктора-перекладача Є. Пилипенко.

СКЛАДОВІ УСПІХУ

Колектив Дрогобицького УВП неодноразово виходив переможцем соціалістичного змагання серед промислових підприємств міста. Успішно справився він і з виконанням планових завдань та соціалістичних зобов'язань другого кварталу.

Головні складові успіху — це висока трудова дисципліна, впорядкування технологічних процесів, чітка організація виробництва.

На урочистих зборах, які відбулися нещодавно, перший секретар міського комітету ЛКСМУ В. І. Ченцов привітав робітників з трудовою перемогою і вручив перехідний Червоний прапор міськко-

му Компартії України та міськвиконкому.

Идучи назустріч XXVI з'їзду КПРС, колектив учбово-виробничого підприємства взяв підвищені зобов'язання, якими, зокрема, передбачено: за рахунок підвищення рівня організації праці і виробництва, посилення режиму економії виготовити продукції понад план на 40 тисяч карбованців.

Робітники матрачного цеху, який очолює І. І. Васюта, одними з перших обговорили звернення колективу Львівського підприємства «Силует» і розгорнули передз'їздівське соціалістичне змагання на кожному робочому місці. Вони добиваються високої ефективності

і якості праці з тим, щоб виконати завдання завершального року до 23 грудня, а завдання двох місяців 1981 року — до 23 лютого — дня відкриття XXVI з'їзду КПРС.

Очолюючи змагання, комуністи Т. І. Януш, В. Я. Гавриш, Я. Ф. Гриньків, які працюють на найбільш відповідальних ділянках виробництва, спрямовують трудову і політичну активність виробничників на виконання поставлених перед підприємством планових завдань та соціалістичних зобов'язань.

Я. МАРТИНЯК,
голова Дрогобицького міжрайвідділу УТОГ.

ПРИКЛАД ВЕТЕРАНІВ

Колектив Херсонського УВП трудиться в ці дні під девізом: «Працювати без відстаючих».

Ветерани праці, наставники, педагоги вечірньої школи робітничої молоді допомагають юнакам та дівчатам швидше пізнавати всі тонкощі обраної професії, добиватися високих трудових показників з тим, щоб йти в ногу зі своїми старшими товаришами.

А молодим є на кого рівнятися. 60 робітниць рапортували про дострокове виконання своїх особис-

тих п'ятирічних завдань. Серед них — А. І. Кручина, Є. А. Антошинська, Є. М. Гломозда, А. М. Дробна, Є. І. Пушмина, В. Ф. Каплунова та інші.

Тепер робітничі розгорнули змагання за дальше підвищення продуктивності праці. Виконання підвищених соціалістичних зобов'язань буде підним подарунком XXVI з'їзду нашої партії.

Л. АНТОНЕНКО,
заступник директора Херсонського УВП з навчально-виховної роботи.

Місто—село НА ЗАГОТІВІ КОРМІВ

Дружні зв'язки встановилися між нечуючими робітниками Чернігівського УВП та трудівниками полів і ферм колгоспу «Маяк», що в Менському районі.

І весною, і влітку, коли на вагу золота кожина пожежа днина, шефи з промислового підприємства допомагають пропалувати сільськогосподарські культури. А нещодавно в село Локністе знову підкотив автобус. Помічником з міста видали коси, праблі та інші знаряддя праці і визначили ділянку робіт. Забезпечити громадську худобу в зимовий період ситого годівлею — робота не тільки колгоспників.

Протягом кількох днів дзвеніли коси на луках, в заплавах річки Десни, в колгоспному саду, на лі-

сосмузі. Було покладено у покоси 90 тонн дикоростучих трав, що пішли на заготівлю сінажу.

Переважаючою більшістю на ці роботи залучалися інженерно-технічні працівники та службовці. По-ударному працювали перекладач Надія Воеца, вантажники Володимир Логвиненко та Іван Прошко, інженерно-технічні працівники Валентина Пагубко та Галина Клярцевич, обліковець Марія Руденко...

За старанну працю правління колгоспу оголосило трудівникам УВП щирю подяку.

Незабаром до Локністого знову приїдуть шефи: вони допоможуть копати картоплю, кормові буряки, збирати льон.

В. БРОВAREЦЬ.

Зовнішньо привабливий товар негайно привертає до себе увагу покупців, знаходить збут. Про це добре знає прасувальниця Івано-Франківського УВП Ольга Дмитрівна Стефанішин. Їй доручено важливий виробничий процес — заключну операцію. Саме тому трудівниця намагається працювати продуктивно і високоякісно.

Свої змінні завдання Ольга Дмитрівна виконує на 120 процентів.

Фото І. ГІОСИПЕНКА.

Вимоги покупців до якості товарів побутового призначення, як відомо, постійно зростають.

Про це не забувають на Ужгородському УВП-1. Тут велику увагу приділяють якості продукції, яку виготовляє підприємство.

На знімку: (зліва направо) ударник комуністичної праці маляр Іван Іванович Попович, змінний майстер Іван Михайлович Подольчак та маляр Василь Ілліч Магарита перевіряють якість фарбування меблів.

Фото П. МІНЬКА.

СПРАВА, ЯКУ ВОНА ЛЮБИТЬ

По-різному знаходять люди свою професію. Інколи на це витрачаються довгі роки, адже знайти фах, що найбільше відповідає характеру, нахилам — нелегка справа.

К. М. Михайловська своє трудове місце знайшла відразу. Ще змалку шила лялькам одяг, а батьки, дивлячись на те, як вона захоплено вирає іграшки у власній виробі, говорили, що з неї вийде добрий майстер. Так і сталося.

У селі Містки Сватівського району відкрився філіал райпобуткомбінату. Тут були створені майстерні пошиття верхнього одягу, взуття, ремонту годинників.

К. М. Михайловська вирішила піти працювати сюди. Їй тоді виповнилося тільки вісімнадцять років.

У майстерні дівчину прийняли радісно. «Прижилась» вона швидко. Працьовитість, доброта, енергійність допомогли заручитися повагою серед товаришів по роботі.

Спочатку Катерина була ученицею, а згодом стала майстром пошиття верхнього одягу.

Придивляючись до того, як працюють досвідчені трудівниці, К. М. Михайловська переймала в них усе найкраще. Незабаром прийшли перші трудові успіхи і Катерині було присвоєно звання ударниці комуністичної праці.

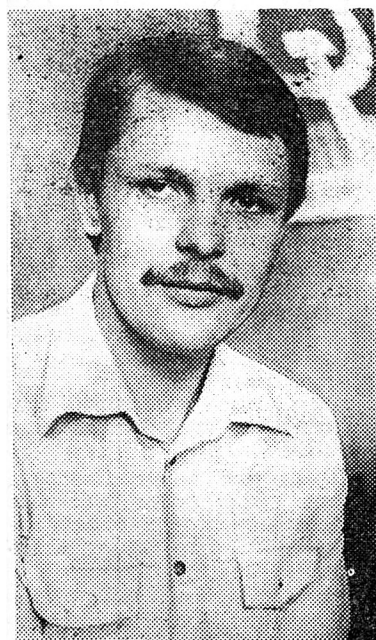
Черговий XXVI з'їзд КПРС Катерина Михайлівна Михайловська готується зустріти новими трудовими успіхами. Про це вона сказала так.

— Зобов'язуюсь достроково завершити річний план, а завдання двох місяців наступного року виконати до 16 лютого. Докладу всіх зусиль, щоб здавати продукцію тільки відмінної якості.

Віритися, що свого слова трудівниця дотримується.

В. КОНОНОВА,
зав. Сватівським клубом глухих.

Ворошиловградська область.

Найскладніші виробничі завдання виконує своєчасно і якісно ударник комуністичної праці, слюсар-інструментальник Південного машинобудівного заводу Михайло Жуков. Це вже стало правилом для нього. Так зник він робити з перших днів перебування на підприємстві.
М. Жуков аматор сценічного мистецтва. Він активний учасник художньої самодіяльності Дніпропетровського обласного Будинку культури.
Фото Г. МІНДЕЛЯ.

В АВАНГАРДІ

Дружний колектив нечуючих працює на Павлоградському заводі побутової хімії, що на Дніпропетровщині. З тридцяти прях членів УТОГ більшість — ветерани підприємства.

Працювати творчо, з волею — такий закон у нечуючих трудівників. Нині вони активно включилися в змагання за підняття ХХХІ з'їзду КПРС і до дня відкриття форуму комуністів зобов'язалися виконати ще по одній річній програмі.

В авангарді соціалістичного змагання протягом кількох років ідуть Любов Степанівна та Анатолій Федорович Іванови. Вони здають продукцію з особистим клеймом.

За сумлінну працю Любов Степанівна нагороджена знаками перемоги соціалістичного змагання дев'ятьма та десятима п'ятиріччю. Л. С. Іванова має багато грамот, подяк. Вона першою серед нечуючих заводу виконала особисте п'ятирічне завдання.

Добре працюють члени УТОГ Іван Панасович Дем'яненко, Марія Павлівна Василенко, Володимир Ілліч Хорош, Лідія Андріївна Іванова, Михайло Федорович Іванов та інші.

І. ЗІНЧЕНКО.

З ВИПЕРЕДЖЕННЯМ ГРАФІКА

У складальному цеху Житомирського механічного заводу старанно працюють малярами члени нашого Товариства Ганна Кузьмівна Кучерук та Ядвіга Йосипівна Шаценка. За натхненну працю адміністрація підприємства неодноразово оголошувала їм подяки, вручала грошові премії.

Ганна Кузьмівна — ударниця комуністичної праці, а Ядвіга Йосипівна — бореться за присвоєння цього почесного звання. Обидві робітниці стали на ударну трудову вахту, присвячену ХХХІ з'їзду КПРС, і взяли підвищені соціалістичні зобов'язання: особистий річний план виконати достроково, до 29 грудня, а завдання двох місяців 1981 року — до 23 лютого — дня відкриття партійного форуму.

Слова передовиків виробництва не розходяться з ділом. Вони значно підвищили продуктивність праці, поліпшили якість продукції і день у день працюють з випередженням графіка. За останній трудовий тиждень робітниці виконали особисте виробничі завдання на 117—123 проценти.

М. ГУРМАН.

ВИДАТНОЮ подією в житті нашого народу стане ХХХІ з'їзд партії, що визначить стратегію і тактику боротьби на наступному етапі комуністичного будівництва. Працівники освіти, як і всі радянські люди, повсюдно розгорнули соціалістичне змагання за підняття ХХХІ з'їзду КПРС і ХХХІ з'їзду Компартії України.

Освітня діяльність розуміють всю значимість підготовки до з'їзду. Кожен колектив, кожен вчитель повинен критично, кваліфіковано проаналізувати свою діяльність по виконанню рішень партії і держави про школу, освіту й виховання, виявити недоліки у роботі та їх причини, зробити все, щоб їх усунути. Головною турботою кожного працівника повинно стати забезпечення високої якості навчально-виховного процесу.

У багатьох школах для глухих і слабочуючих дітей нашої республіки передумано поставлено вивчення лєнінської теоретичної спадщини. Як відомо, деякі лєнінські праці включено до навчальної програми. Завдання школи — прищепити вихованцям потребу звертатися до великої спадщини.

На мільйони людей ідеї і думки В. І. Лєніна, вогонь його полум'яного серця справляли і справляють величезний вплив. А тому колективам шкіл треба і надалі поліпшувати виховання учнів на прикладі життя і діяльності В. І. Лєніна, історичному досвіді КПРС і радянського народу; підвищувати ідейний рівень уроків, удосконалювати діяльність шкільних лєнінських музеїв, залів, кімнат, а також організовувати зустрічі учнів з ветеранами партії, війни і праці, виховувати їх на революційних, бойових і трудових традиціях партії та народу.

Вивчення книг Л. І. Брежнєва «Мала Земля», «Відродження», «Цілина» стало джерелом ідейного, патрістичного, морального і трудового виховання юних.

ЗАВДЯКИ постійній турботі партії і уряду про спеціальні школи, завдяки праці освітян, активній допомозі громадськості наша республіка зробила значний крок у диференційованому розгортанні мережі цих закладів для вихованців дошкільного і шкільного віку. На Україні працює 30 шкільно-інтернатів для глухих, 19 — для слабочуючих дітей з контингентом відповідно 5,8 і 3,8 тисячі чоловік. Поліпшилися умови їх навчання і виховання.

За роки десятиї п'ятирічки в дію введено шість комплексів типових приміщень для глухих дітей (Миколаїв, Калуш Івано-Франківської обл., Лебедін Сумської обл., Полтава, Болград Одеської обл., Ужгород), здійснено добудови гуртожитків, навчальних корпусів у Білоцерківській, Херсонській, Березівській Житомирської і Новомиргородській Кіровоградської областей та в інших школах. Внесено пропозиції про будівництво в одинадцять п'ятиріччя Харківської, Хустської, Чернівецької шкіл, окремих приміщень (навчальних корпусів чи гуртожитків) у Херсонській, Острозькій Рівненській обл., Миргородській, Володимир-Волинській, Дніпропетровській, Сімферопольській і Кієвській школі Вінницької області за рахунок державних капіталовкладень.

Близько 70 процентів спеціальних шкіл з нинішнього навчального року працюватимуть за кабінетною системою навчання, що сприятиме кращій організації навчально-виховного процесу, забезпечить необхідні умови для самостійної праці учнів на уроці, комплексне використання технічних засобів навчання, дидактичного та роздаткового матеріалу.

Аналізуючи підсумки роботи минулого навчального року, ми можемо зробити висновок, що підвищення успішності в шкільному — 98,8 процента в школах глухих і 99,5 процента в школах слабочуючих, якості знань і виховання учнів.

Завдяки цілеспрямованій роботі Міністерства освіти УРСР і КДП імені О. М. Горького значно поліпшився якісний склад педагогічних шкіл глухих і слабочуючих. З прях тисяч вчителів і вихователів 80 процентів з вищою

освітою, 35,6 процента серед них — з вищою дефектологічною, 20 процентів мають незакінчену вищу і середню спеціальну освіту (з них навчаються заочно — 11 процентів). У педагогічних колективах республіки 17,3 процента — комуністи. Щороку Київський державний педінститут імені О. М. Горького направляє до спеціальних інтернатів республіки 75 сурдопедагогів, які поповнюють лави вчителів спеціалістів.

За десять п'ятирічку 775 чоловік пройшли курсову перепідготовку при Інституті підвищення кваліфікації Академії педагогічних наук СРСР та Республіканському учбово-методичному кабінеті спеціальних шкіл Міністерства освіти УРСР.

ВИКОНУЮЧИ постанову Ради Міністрів СРСР «Про заходи по дальшому поліпшенню навчання, трудового влаштування і обслуговування осіб з дефектами розумового і фізичного розвитку» (1975 р.), якою передбачено введення додаткових годин на робо-

першокласників не доучуються до 12-го класу?

З 1 вересня ц. р. в окремих експериментальних школах для глухих і другому відділенні — для слабочуючих дітей з українською мовою навчання вводиться обов'язкове вивчення російської мови з тим, щоб з 1981/1982 навчального року таке вивчення було запроваджено в усіх школах. Передбачено також обов'язкові екзамен у випускних класах шкіл для дітей з вадами слуху.

ПРОБЛЕМА забезпечення високої якості знань органічно пов'язана з рішучим підвищенням вимогливості до роботи учня, вчителя, школи. Слід завжди пам'ятати, що спеціальні школи-інтернати для глухих і слабочуючих дітей відповідно до положень цих шкіл називаються загальноосвітніми школами. Тому вчитель повинен керуватися не тільки методикою спеціальної школи, а й досконало володіти методикою загальноосвітньої школи.

Недопустимим у роботі вчителя є лібералізм в оцінці знань — він

ПІДВИЩУВАТИ ЯКІСТЬ НАВЧАННЯ І ВИХОВАННЯ

ту з розвитку слухового сприймання і формування вимови в школярів з вадами слуху, в десятиї п'ятиріччя вчилися всі — директори шкіл і їх заступники, молоді і досвідчені. Вчилися на семінарах, курсах, конференціях, засіданнях методоб'єднань, у школах передового досвіду, на власних досягненнях і помилках. Однак, слушно кажуть, що всі форми навчання добрі при одній важливій умові: якщо вони органічно поєднуються з самоосвітою вчителя. Все це дає можливість запроваджувати у практику роботи надбання сурдопедагогічної науки, передового педагогічного досвіду, більш прогресивних методів навчання.

Урок був і залишається основною формою організації навчально-виховного процесу, ідейного і морального впливу на учнів під час їх основної діяльності — набуття знань. Тут вчитель має враховувати зміст навчального матеріалу, специфіку роботи з глухими і слабочуючими учнями, їх індивідуальні особливості і можливості.

Вивчення якості знань учнів, аналіз контрольних робіт показав, що слабким місцем у роботі багатьох шкіл є низький рівень грамотності частини учнів з української та російської мов. Тому боротьба за високу грамотність, підвищення вимогливості до вимови і культури мови є одним з першочергових завдань усіх педагогічних працівників.

Нас не може задовольнити урок, де вчитель подає, а учень запам'ятовує. Змінилася структура і методична основа уроку. Правильна організація його — запорука ґрунтовних знань. На кожному з них слід домагатись єдності навчання і виховання, формування ідейних переконань. Структура уроку має передбачати якнайбільше поєднання фронтальної та індивідуальної роботи.

На жаль, нерідко зустрічаються непродумані, невизначені, трафаретні уроки, які не вчать учнів, не збуджують думку та іскру допитливості в учня. Часто не використовуються виховні можливості уроку, технічні засоби навчання, звукопідсилювальна апаратура, наочність, роздатковий матеріал. Неподвижні випадки, коли вчителі-предметники добираються лише опанування учнями фактичного матеріалу, забуваючи про осмислення суті явищ, мову учня, його вміння усно й письмово оформити свою думку.

Очевидно це наслідок трафаретного мислення, інтелектуального застою частини вчителів. Чи не з цієї причини 39 учнів шкіл глухих і 15 — шкіл слабочуючих у 1980 році залишилися на повторний курс? Чи не тому частина учнів з числа

може призвести до зниження не лише інтересу, а й відповідальності учнів за навчання. Кожна оцінка, у тому числі й трійка, має бути об'єктивною, відповідати встановленим нормам.

Необхідно докорінно підвищити рівень математичних знань учнів. Потребує вдосконалення методика проведення уроків на основі широкого використання фізичного експерименту, технічних засобів навчання, елементів проблемного викладу.

Ще не задовольняє сучасних вимог якість знань, практичних умінь і навичок багатьох учнів з предметів природничо-географічного циклу. Частина школярів слабо володіє умінням читати карту, працювати з текстом і таблицями, не використовується краєзнавчий матеріал. Щоб уникнути цих та інших недоліків, одним-двома заходами не обійтись, потрібна наполеглива повсякденна творча праця вчителів.

СЛОВАМИ вдячності хочеться згадати вчителів-ентузіастів, які роблять усе, щоб прищепити учням любов до праці, до людей праці, рідної землі, виховати відчуття краси; їх вихованці завоюють призові місця на обласних, республіканських конкурсах юних квітників, це — Мірлас Р. П. (Миргородська школа слабочуючих), Сайков В. О. (Ужгородська школа глухих).

Складовою частиною комплексу комуністичного виховання є трудове загартовування, яке потребує найпильнішої уваги з боку освітян, громадськості, батьків. К. Маркс писав: «При розумному суспільному ладі кожна дитина з дев'яти років повинна стати продуктивним працівником так само, як і кожна працездатна людина, повинна підлягати загальному законові природи, а саме: щоб їсти, вона повинна працювати, і працювати не тільки головою, але й руками».

Ніхто не може стверджувати сьогодні, що через 10—15 років нашому суспільству не потрібні будуть слюсарі, токарі, теслярі, кравці і робітники багатьох інших професій.

Майже в усіх спеціальних школах-інтернатах для дітей з вадами слуху створено необхідну базу для одержання певних спеціальностей. А тому завдання відділів народної освіти, обласних відділів Товариства, дирекцій шкіл наблизити професійну орієнтацію глухих до потреб учбово-виробничих підприємств, куди в основному йдуть працювати випускники шкіл.

В усіх інтернатних закладах слід найближчим часом створити кабінети орієнтації, робочі кімнати для підготовки перших-третьох класів, кабінети обслуговуючої праці, з предметно-практичного

навчання (школа глухих).

Добре зарекомендували себе колективи шкіл-інтернатів Дніпропетровської, Донецької, Миколаївської, Вінницької, Чернівецької, Полтавської, Закарпатської областей, міста Києва, де трудовому навчанню й вихованню приділяється значна увага — робота учнів тісно пов'язана з продуктивною працею, ремонтом і випотовленням меблів, виробів для школи, вирощуванням квітів, одержанням певної спеціальності.

ЗАГІН вчителів молодших класів найвагоміший. Майже всі вони (99,7 процента) з вищою освітою. Їм найпершим мати доручає найдорожчий свій скарб — дитину. Для першокласника немає більшого авторитету, ніж його вчитель. Але це не приходить автоматично, а внаслідок копіткої праці, вмілого, обережного підходу до кожної дитини, яка надовго відлучена від домівки.

Хороші в нас кадри вчителів початкової ланки. Це — Гусєва Н. В. (Київ, школа № 9), Столбецька М. В. (Київ, школа № 13), Варич П. М. (Полтава), Мамин В. В. (Запоріжжя), Анциферова С. А. (Херсон), Балас М. В. і Кузєма О. Ф. (Біла Церква), Волкова Л. В. та Матвійчук В. А. (Житомир), Гриньки В. А., Добровольська Н. А. (Березівська школа Житомирської області), Шкодюк В. М. (Чернівці, школа № 1), Шарф В. П. (Київ, школа № 6), Папка Т. І. (Сосниці, Чернівецької області), Добровольська Т. Л. (Сміла, Черкаської області), Синькова Т. М. (Сімферополь).

Ми не можемо забувати про особливу відповідальність, яка покладена на них. Прищепити навички поєднання навчальної праці з корисним відпочинком, закласти основи працьовитості, моральності, зацікавленості до пізнання, до книги та інше плюс навчити глуху дитину слухати, розмовляти, розуміти мову оточуючих — нелегка і почесна місія початкового навчання.

РОЗГЛЯДАЮЧИ проблему навчання і виховання в єдності, необхідно дбати про те, щоб кожний урок, позакласний захід формували в учнів комуністичний світогляд, ідейну переконаність, підвищували політичну пильність.

Від роботи вихователів насамперед залежить, наскільки корисно і цікаво проводить вихованець свій час після занять. Якою справою він захоплюється.

Школа-інтернат вчить і виховує. Відчутних наслідків добивається той колектив, де є культура спілкування в шкільному середовищі, доброзичливість, взаємодопомога, відвертість, самокритика, самодисципліна, натхнення.

Мікроклімат, який дає змогу якнайефективніше використовувати творчий потенціал кожного працівника, притаманний більшості колективів наших шкіл.

Міцну основу знань закладає Дніпропетровська школа для слабочуючих, якою керує заслужена вчителька УРСР Гавриленко Віра Миколаївна, Криворізька школа для слабочуючих, — на чолі якої відмінник народної освіти УРСР Андріанова Лариса Андріївна. Ці почесні звання їм присвоєно недавно. Ми вдячні їм за невтомну турботу про дітей. Шана і довіра багато до чого зобов'язують.

Творчо працюють колективи Півднєвської (Вінницька область), Дніпропетровської, Житомирської, Новомиргородської (Кіровоградська область), Білоцерківської, Чернівецької, Ужгородської, Київської № 6, Ворошиловградської, Харківської та інших шкіл для глухих, а також Жданівської, Кам'янець-Подільської, Київської № 9 і № 13, Харківської шкіл-інтернатів для слабочуючих дітей.

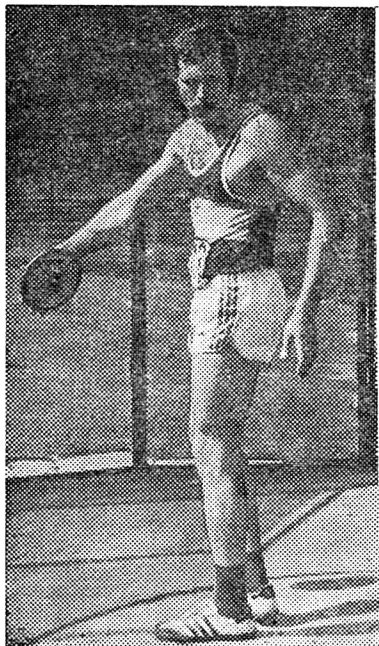
Нехай же досвід їх роботи стане надбанням педагогічної громадськості всіх шкіл республіки.

Напередодні нового навчального року кожен освітянин повинен добре усвідомити, який його внесок у перездзвіську вахту, що він особисто зробить для підвищення якості навчання і виховання підлітків.

Н. ДУБОВА,
інспектор відділу спеціальних інтернатів Міністерства освіти УРСР.

КУБОК «КОРОЛЕВИ СПОРТУ» В ДОНЕЧЧАН

З республіканських змагань з легкої атлетики

Гострими і цікавими були поєдинки десятиборців. Успіх, як завжди, прийшов до спортсмена, загартованого на тренуванні та в багатьох змаганнях.

На фото: на лінії метання диска переможець десятиборства О. Потопальський (Київ).

Дистанцію з бігу на 5 тисяч метрів першим серед учасників змагання подолав О. Давидчук (Хмельницький). Його час — 15 хвилин 11 секунд.

Нелегким виявився шлях до п'єдесталу пошани для п'ятиборців серед жінок. Щоб завоювати право зійти на найвищу його сходинку, необхідно було показати найкращі результати з багатьох видів програми змагання.

На знімку: переможці сучасного п'ятиборства на призових сходинках п'єдесталу — ліворуч — Т. Добриніна (Житомир), праворуч — О. Серанчук (Донецьк).

Біг на 1500 метрів. На дистанції лідирує С. Білусяк із Закарпаття.

НАПЕРЕДОДНІ Всесоюзного дня фізкультурника у м. Вінниці, через яку пройшов шлях Олімпійського вогню у столицю нашої Батьківщини Москву, відбулися республіканські змагання нечуючих легкоатлетів.

Всі ми ще були під враженнями нових світових рекордів, встановлених на московській Олімпіаді-80. Про це нагадували емблеми ігор і різноколірні прапори добровільних спортивних товариств.

Три напружених дні на спортивній арені Центрального парку культури і відпочинку імені Горького обласного центру були насичені гострою і безкомпромісною боротьбою за право називатися найсильнішою командою Товариства 1980 року.

Згідно положення Української спортивної федерації глухих жінок змагалися з вісімнадцяти, а чоловіки — з дев'ятнадцяти видів програми.

У перший день надвечір, після урочистого відкриття змагань, почалися попередні забіги на 100 і 400 метрів, стрибки в довжину (чоловіки і жінки) та штовхання ядра (чоловіки). Потім стартували жінки на дистанції 3000 метрів і чоловіки — на 5000 метрів.

Завершився перший день змагань фіналом на 100-метрівці. У жінок переможницею стала киянка С. Котенко з результатом 13,6 секунди, а серед чоловіків — одесит М. Машевський — 11,3 секунди. У забігу на 400 метрів серед жінок першою фінішувала В. Реу (Одеса) з часом 1 хв. 07,8 секунди, серед чоловіків — В. Чернявський (Ворошиловград) — 53,9 секунди.

Переможцем зі стрибків у довжину серед жінок вийшла І. Гітерман (Київ) — 4,56 метра. Найкращий результат з цього виду змагань серед чоловіків показав О. Саєвський (Донецьк) — 7,56 метра.

У штовханні ядра перше місце зайняла О. Глодіна з м. Донецька. Її результат — 11,18 метра. У змаганні серед чоловіків відзначився І. Рижинський (Миколаїв), штовхнувши ядро на 12,42 метра. Найсильнішою в бігу на 3000 метрів виявилася лівів'янка О. Карплюк, її час — 13 хвилин 46 секунд. У забігу на дистанцію 5000 метрів першим серед чоловіків перетнув фінішну стрічку О. Давидчук з м. Хмельницького, показавши 15 хвилин 11 секунд.

Наступного дня змагання розпочали металюди молота. У цьому виді спорту переміг киянин В. Чорноштан, який послав снаряд на 45 метрів 75 сантиметрів. Згодом стартували жінки з сучасного п'ятиборства та чоловіки-десятиборці.

Серед дискболтів першою, як завжди, поза конкуренцією була О. Глодіна (Донецьк). Диск, який вона кинула, досягнув позначки 38 метрів 30 сантиметрів. Серед чоловіків найдаліше послав диск І. Рижинський з Миколаєва. Його результат — 34,94 метра. В бігу на 200-метровій дистанції перемогла киянка С. Котенко, показавши 28,6 секунди, а серед чоловіків — одесит М. Машевський — 24,6 секунди.

У бігу на дистанції 800 метрів першими перетнули фінішну стрічку серед жінок — Т. Загоруйко (Вінниця) — 2 хв. 33 секунди; чоловіків — С. Герасимов (Одеса) — 2 хв. 06,5 секунди. Дистанцію 3000 метрів з перешкодами швидше за всіх подолав О. Віблій (Дніпропетровськ) — за 10 хв. 23 секунди.

Напружена боротьба йшла у секторі для стрибків. І. Гітерман з Києва пододала планку на висоті 135 сантиметрів, а С. Шкварчук з Чернівців — 170 сантиметрів.

Третій день змагань почався спортивною ходьбою на 10000 метрів. Чемпіоном з цього виду змагання став полтавчанин М. Ба-

банський. Він показав час — 50 хвилин 52 секунди. В бігу на дистанції 1500 метрів кращий результат серед жінок у Т. Загоруйко з Вінниці — 5 хвилин 24,5 секунди, а серед чоловіків — С. Білусяка з Ужгорода — 4 хвилини 10,8 секунди. Найдаліше кинула спис вінничанка З. Телепенко — 26 метрів 60 сантиметрів. Дистанцію 110 метрів з бар'єрами швидше за всіх подолав також вінничанин М. Шершень — 18 секунд.

У потрібному стрибку кращий результат показав вінничанин О. Белінський — 15 метрів 12 сантиметрів. Найвище стрибнув з жердиною В. Крейдунов (Донецьк) — 4 метри 44 сантиметри. Перше місце по метанню списа зайняв О. Харенков (Чернівці) — 46 метрів 92 сантиметри.

Окрасою завершального дня змагань стала комбінована естафета. Так, серед жінок естафетний біг 400—300—200—100 метрів виграли представниці Києва з результатом 2 хвилини 41,6 секунди, а серед чоловіків — на дистанції 800—400—200—100 метрів кращий час у представників Ворошиловграда — 3 хвилини 35,2 секунди.

Останню крапку в змаганнях легкоатлетів поставили багатоборці. Серед жінок чемпіонкою стала Л. Теслюк (Львів) — її результат з п'яти видів дорівнює 2221 очку. Серед чоловіків переміг О. Потопальський з Києва, він набрав з десяти видів 5970 очок.

У заліковому підсумку переможцем вийшла збірна команда Донецького обласного відділу УТОГ з сумою 231,5 очка, на другому місці — спортсмени Вінничани в активі яких 229 очок, на третьому — одесити з 211 очками.

Невдало виступили минулорічні переможці легкоатлетичних змагань — кияни, які зайняли лише четверте місце.

І. ЩЕРБАНЮК.
Фото автора.

Чемпіон Товариства з легкої атлетики 1980 року — збірна команда Донецького обласного відділу УТОГ.

Футбол

ГЕНЕРАЛЬНА РЕПЕТИЦІЯ

Все менше часу залишається до відкриття змагань першої групи УРСР з футболу. Всі спортсмени проводять напружену підготовку. Не становить винятку і команда Київського обласного відділу УТОГ. Тренування спрямовані на те, щоб підійти до змагань у найкращій формі, тим більше, що доведеться виступати без провідних спортсменів — С. Адаменка та В. Костенка, які в складі збірної СРСР у цей час братимуть участь у відбіркових матчах в Угорщині. Тренування проходять п'ять разів на тиждень.

Проводяться також товариські зустрічі. З рахунком 4:1 наші футболісти виграли в команді Київського інституту інженерів цивільної авіації.

Важче проходила гра з командою студентів Німецької Демократичної Республіки, які навчаються в цьому вузі.

Рахунок під час однієї з контратак відкрили німецькі спортсмени. Згодом удар В. Шмелькова досягнув мети: 1:1.

У другому таймі кілька можливостей забити м'яч у ворота суперників не використав С. Петранін.

Під кінець гри М. Макуха доводить рахунок до 2:1, але він виявився не остаточним. Прикра помилка захисників та воротаря не дали змоги втримати завойовані позиції. Нічия — 2:2.

Цей рахунок не змінився до кінця зустрічі.

Остання генеральна репетиція команди перед поїздкою в Житомир допомогла відібрати спортсменів до складу команди, яка виступатиме в першості УРСР.

В. КУЛІБАБЕНКО.

Розпочинається передплата на газету „Наше життя“

Шановні читачі!
З 1 вересня ц. р. розпочинається передплата на газету «Наше життя» на 1981 рік.

Виробниче і громадське життя колективів підприємств та об'єднань Товариства, компактних груп глухих на заводах держпромисловості, питання культурного відпочинку, новини з життя шкіл-інтернатів, спорту — все це ви зможете знайти на сторінках «Нашого життя».

Передплату на газету можна оформити у громадських уповноважених на підприємствах, в організаціях і культзакладах, а також у відділеннях «Союздруку».

Передплатна ціна на рік — 1 крб. 04 коп., на півроку — 52 копійки.

Не забудьте передплатити газету «Наше життя».

Редактор П. БУЛАТОВ.